

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Quomodo in hoc exercitio virtus spei exerceatur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

*Exemplū
Iesu Chri-
sti*

Ioan. 18, 11

Excellentius hujus rei exemplum nobis dedit ipse Salvator noster Jesus Christus. Cū enim S. Petrus passioni illius resistere contendere ait ei: *Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum?* Ubi observandum est, ab ipso culpam non conjici in Sacerdotes, qui mortem ipsius machinati fuerant: neque in Judam, qui ipsum prodiderat; neque in Judæos, qui ipsum accusabant; neque in liētores, qui ipsum discruciabant; neque demum in Diabolos, qui ipsos instigabant, sed in omnibus his unice attendebat voluntatem æterni Patris sui. Idem quoque ad illius imitationem faciamus oportet quavis in adversitate, quæ nobis occurrit, ingrediendo, quantum possibile est, in Dei circa nos voluntatem,

*Quomodo hoc in exercitio virtus spei
exerceatur.*

Alter actus, quem hoc in exercitio intercurrere diximus, est firma spes in Deum, qua confidimus summam illius bonitatem peregre cuncta ad salutem nostram in quavis via, quam circa nos tenere voluerit, sicut potest ac vult, excellentissime procurandam directuram.

*Deus in
omnibus
rebus agit
secundum
infinitam
sapientiā.*

Potest, quia cum in creatione mundi de tenebris lumen eduxerit, difficilius ipsi non erit profectum nostrum spiritualem, atque internam perfectionem ex quibusvis casibus istis, quantumvis differentibus, elicere. E contra cum in omnibus agat secundum infinitæ sapientiæ suæ lumen; immensum in modum melius nobis cognoscit, quid utile nobis sit aut necessarium, Tametsi verò res videantur viis pure humanis

manis evenire: nihilominus in iis operatur Deus, ut causa principalis, tamen id modo fiat invisibili: *Attingit enim à fine usq; ad finem fortiter, & disponit omnia suaviter*, adeò nimirum suaviter, ut sponte suâ res fieri videantur absque ullo ipsius interventu.

Pulchrum rei hujus exemplum habemus in S. Paulo Eremita, quem metu mortis, quam Sororius bonorum ipsius avidus ei conciliare parabat, Christianæ Religionis ipsum eo tempore, quo adversum Christianos sæviebat persecutio, accusando, in desertum haud aliâ intentione, quàm necis effugiendæ causâ, se recipiebat. Quis obsecro videndo quindecim annorum puerum in vastas illas solitudines sese conferentē dixisset, illic à Deo expectari ipsum, ut in magnum Sanctum evaderet? Ita tamen evenit. Neque profectò vel una dies elabitur, qua plures nobis occasiones non obveniant, in quibus peculiariter divina circa nos providentiâ agit, & si modi atque artificia nos lateant.

Neque potest dumtaxat, sed etiam vult hiscè nos viis ad eximiam perfectionem deducere, modò nos ex parte nostra totaliter ei nos credere ac resignare velimus. Non etenim cœcomodo ille agit, quin potius è contrario perfectissimè novit ipse, quo quidvis casurum sit, uti luculenter testatur Vates Regius ubi ait: *In intellectibus manuum suarum deduxit eos.* Ps. 77. 72. Ac Sapiens etiam ait: Cum reverentia ab illo nos tractari haud secùs ac vasa chrySTALLINA aut vitrea pretiosa magnâ tractare solemus cum circumspèctione, quia servare ea volumus non discumpere. *Tu autem Dominator virtutis* Sap. 12. 18.

cum magna reverentia disponis nos. Adeoque nil penitus nobis accidit, quin ipsum Deus simul composuerit, atq; ad salutem ac perfectionem nostram, modò ritè eo uti velimus, opportunum judicaverit. Hoc sanè nostram in illius amantem directionem augere supra modum confidentiam debet, ut in omnibus paternam illius providentiam per plenam nostræ cum illius voluntate conformitatem adoremus. Atque istud reverà est, in quo omnis consistit perfectio. Neque enim credendum est, ait S. Theresia, in ipsâ alia arcana vel incognita mysteria delitescere. Hæc totius nostri boni summa est.

*In castell,
anim.
mans. 2.*

Duo exercitii istius fructus.

Dux autem hinc peculiariter emanant prærogativæ. Prima est non exigua interior pax cum admirabili animi moderatione atq; æquitate. Altera est non mediocri virtutis ac meriti incrementum, cum radicatione cordis nostri in Deo adeò profunda, ut nullo inde casu revelli queat.

Ex duobus id elicimus Scripturæ locis, quorum alter est Isaia 48. ubi Deus ita ait: *Ego Dominus gubernans te in via, qua ambulas; utinam attendisses mandata mea: facta fuisset sicut flumen pax tua, & justitia tua sicut gurgites maris.*

*Isa. 48. 17.
18.*

Alter est Jobi 22. ubi dicitur: *Acquiesce Deo & habeto pacem, & per hæc habebis fructus optimos. Dabit pro terra silicem, & pro silice torrentes aureos.*

*Job. 22. 21.
24.*

Quanam ratione hoc in exercitio interveniat charitas.

Consumptio atq; essentialis exercitii istius perfectio humilis est, atque affectuosa in ducta